

גליון 534
שנה י"א תשפ"ב

סיפורי צדיקים

יו"ל לע"נ הרה"ח ר' הלל ז"ל בן ר' פינחס נחום המבורגר ז"ל

סיפורי חז"ל

בשעה שחרב בית המקדש, בא אברהם אבינו לפני הקב"ה בוכה וממרט זקנו ותולש שערות ראשו, ומכה את פניו וקורע את בגדיו ואפר על ראשו, והיה מהלך בבית המקדש וסופד וצועק. פתח אברהם לפני הקב"ה ואמר: ריבונו של עולם, למאה שנה נתת לי בן, וכשעמד על דעתו והיה בחור בן שלושים ושבע שנים אמרת לי: "העלהו עולה לפני", ונעשיתי עליו כאכזרי ולא ריחמתי עליו, אלא אני בעצמי כפתי אותו- ולא תזכור לי זאת, ולא תרחם על בני?

פתח יצחק אבינו ואמר: ריבונו של עולם כשאמר לי אבא: "אלוקים יראה לו השה לעולה בני" לא עכבתי על דבריך ונעקדתי ברצון לבי על גבי המזבח, ופשטתי את צווארי תחת הסכין- ולא תזכור זאת לי, ולא תרחם על בני? פתח יעקב אבינו ואמר: ריבונו של עולם לא עשרים שנה עמדתי בבית לבן? וכשיצאתי מביתו פגע בי עשוי הרשע וביקש להרוג בני ומסרתי עצמי למיתה עליהם-ועכשיו נמסרו ביד אויביהם כצאן לטבח, לאחר שגידלתים כאפרוחים של תרנגולים וסבלתי עליהם צער גידול בנים, ולא תזכור לי זאת ולא תרחם על בני?!

באותה שעה קפצה רחל אימנו לפני הקב"ה ואמרה: ריבונו של עולם גלוי לפניך, שיעקב עבד בשבילי לאבא שבע שנים, וכשהגיע זמן נישואי ליעקב אבי החליפני באחותי, ולא קינאתי באחותי ולא הוצאתיה לחרפה. ומה אם אני, שאני בשר- ודם, עפר ואפר, לא קינאתי בצרה שלי - אתה, מלך חי וקיים ורחמן, מפני מה קנאת בעבודה זרה שאין בה ממש, והגלית את בני? מיד נתגלגלו רחמיו של הקב"ה ואמר: "בשבילך, רחל, אני מחזיר את ישראל למקומם!"

(עפ"י מדרש רבה פתיחה למגילת איכה)

פרשת השבוע

משה רבינו את עם ישראל, פירט להם את כל העבירות והחטאים שעשו, כמו שמתחיל מאלה הדברים וגו', ולמה עשה כך? אלא שאם יבוא מקטרג וירצה לקטרג על עם ישראל, יגידו לו שכל מה שיש לך לומר כבר נאמר ע"י משה רבינו בתוכחה, ואין לכם יותר מה להגיד. וכך אמר הרב מאפטא, מי שרוצה לדבר קיטרוג על הכולל בטבריה, ידע שכל מה שרק יאמר כבר נאמר על ידי, כי כבר פירטתי את הכל.

שמוע בין אחיכם ושפטתם צדק (א' - ט"ז)

מסופר על הרה"ק רבי ישראל מרוזין זיע"א, שבשעת חגיגת הבר מצוה שלו, נשאל על ידי אחד הרבנים המסובין שם, איך יכולת עד עתה לעמוד נגד יצר הרע כשעדיין לא בא לעורתך יצר הטוב? ענה החתן בר מצוה ואמר: כל אימת שיצר הרע בא להסיתני, השבתי לו תשובה ניצחת כי לפי ההלכה, אסור לו לדיין לשמוע דברי אחד מבעלי דינים, קודם שיבוא חברו - יצר הטוב, וכך דחיתי אותו בהלוך ושוב.

אלה הדברים אשר דיבר משה אל בני ישראל (א' - א') מסופר: פעם בשבת פרשת דברים - חזון ערב תשעה באב ישב הרה"ק ה"הבית אברהם" מסלונים בסעודה שלישית וסיפר: פעם ביקש הרה"ק ה"אזהב ישראל" מאפטא זיע"א את משמשו בקודש, שיביא לו הרבה ניירות, כי הוא רוצה לכתוב הרבה מכתבים לכל עיירות וקהילות ישראל, שלא יתנו יותר כסף להיושבים בארץ ישראל בעיה"ק טבריה, שכן הם אוכלים יוך (מרק) בימות החול והם מתענגים על חשבון דרי חוץ לארץ. אחר כך ביקש ממנו שוב הרב מאפטא שיביא לו עוד הרבה ניירות, יותר ממה שאמר לו קודם לכן, ורוצה לכתוב לכל עיירות וקהילות ישראל שימתכו ביד רחבה לישוב היהודים בעיה"ק טבריה, ואפילו מי שדחוק לו פרנסתו יתן הרבה מעות, כי הם יושבים שם על התורה ועל העבודה, והתורה שלהם יקרה לפני הקב"ה הרבה יותר משלנו. ושאלו אותו מעיקרא מאי קסבר ומה ראה לחזור על דבריו, ואמר הרב מאפטא, כי מצינו בתורה הק' שבטרם הוכיח

זמני השבת

זמני יציאת השבת
ירושלים: 8:11 ת"א: 8:14 ר"ת: 8:46

דברים - חזון

זמני כניסת השבת
ירושלים: 6:57 ת"א: 7:12

הפונדק, היה עליהם לעבור ביער עבות שנפש היה לא היתה בו באותה שעה. ככל שהעין ראתה, לא היו לא עגלה ולא אנשים, כי השמש רק החלה לזרוח.

לפתע, מבלי שידע מה קורה, זרק מישהו שק על ראשו של רבי ברוך. כאשר חזרה אליו הכרתו, מצא את עצמו רבי ברוך קשור אל עץ וממולו האציל היה קשור אף הוא אל עץ, אולם נראה היה כי ההוא עדיין מחוסר הכרה. אלמלא החבל שהחזיק אותו אל העץ, היה נופל על האדמה. התברר, כי השודדים שהתנפלו עליהם, הריקו את כיסיהם וגם הסוס והעגלה נעלמו כלא היו. רבי ברוך הבחין בדשא בתפילין שלו, אשר לשודדים לא היה כנראה חפץ בהם וכן בסידור הקטן שלו, אשר בלעדיו הוא לא היה עושה צעד. ליבו התמלא שמחה בראותו את התפילין והסידור והוא הודה להשם, שהציל אותו ממוות. אולם הצרות החלו רק לאחר מכן. על-ידי תנועות בכל גופו הצליח רבי ברוך לרופף במקצת את אחיזת החבל, וכך הצליח להשתחרר ולאחר מכן לשחרר גם את האציל. הוא הרים את התפילין שלו, נישק אותם ושם אותם בשקית הכפולה ששימשה לו לנסיעות. אשר לאציל, הצליח רבי ברוך לפתוח את קישורי החבלים שלו. אולם הלה לא פתח את עיניו, ושכב על האדמה כאילו אין בו רוח חיים. רק פעולה חלשה של דופק העידה על כך שהאיש לא שבק חיים.

רבי ברוך יכול היה בקלות לעזוב את האיש, שוכב כאשר הוא שוכב, ולהגיע בעצמו למקום ישוב. אולם דבר כזה לא עלה על דעתו כלל. הוא הסתובב קצת, כדי לחפש מים ולרחוץ את פניו של האציל במטרה לעוררו לחיים. לאחר שעות אחדות התחיל האציל להתעורר מעילפונו. כאשר התעורר סוף סוף, שאל את רבי ברוך בתדהמה: "מה קרה? מה הענינים? מדוע אנחנו יושבים כאן, במקום לשבת בעגלה ולנסוע הביתה?" בקול שקט, כשהוא מחקה את בעל העגלה הצייתן והנבער, סיפר לו רבי ברוך את מה שקרה להם. כאשר הזכיר את העובדה שהם נשדדו, קפץ האציל כנשך נחש וצעק: "כספי! היכן כספי, עשרת אלפים הרובלים שהיו בכיסיי?" הוא צעק ויילל ונראה היה כאילו שהוא יוצא מדעתו מרוב צער על אובדן הכסף. עבר זמן מה עד שרבי ברוך הצליח להרגיע אותו איכשהו והאציל ישב על האדמה ונעץ את מבטו בנקודה מסויימת, כאילו ביקש למצוא את כספו האבוד שם.

אחרי זמן מה הוא הגיב מבטים חשדניים לעבר רבי ברוך, אולם הלה לא הבחין בזה כלל, כי היה שקוע בתפילה. "האם אתה מספיק חזק עכשיו, כדי שתוכל ללכת אתי?" - שאל רבי ברוך את האציל, כאשר גמר להתפלל - "ייתכן שאין אנחנו רחוקים מהפונדק ונוכל לחזור לשם ברגל, או לפחות נוכל להגיע לכביש, או ליישוב כלשהו".

הם החלו ללכת לאט לאט, אולם לא הרחיקו עד ששמעו קולות שבאו מקבוצה של ציידים שעברה במקום. לשמחתו של האציל לא היה גבול, כאשר גילה בין הציידים כמה מידידיו. מיד הוא סיפר להם את מה שקרה ומיד הוסיף, כי הוא חושד בבעל העגלה, שהוא שיתף פעולה עם השודדים. שאלמלא כן כיצד יכלו הם לדעת, שאני נושא עמי סכום כסף כה גדול? - שאל האציל.

עד מהרה ישלח לנו ה' את משיח צדקנו, שישחרר אותנו מהגלות, תשעת הימים שלפני תשעה באב המזכירים את חורבן בית המקדש, העיקו כענן כבד על חצרו של הרה"ק רבי ברוך ממעוּבוּו זיע"א, שבדרך כלל היתה שרויה באוירה של שמחה פנימית. גם יוסלה, אחד החסידים הצעירים ביותר. שהיה תמיד עליו, ניסה הפעם לגרש מעל שפתיו את הניגונים העליונים, אותם הוא היה מזמזם שעה שהיה לומד רכון על ספר. לפעמים היה משמיע זמזום בהיסח הדעת, עד שחבריו הזהירוהו לאמר: יוסלה יוסלה, כבר שכחת מה שרבינו אמר, שאין שירה ושמחה, עד שיעברו תשעת הימים. בימים עצובים אלה של אבל על אובדן בית המקדש, לא היה רבי ברוך מוכן לראות איש מחסידיו ושמועה אמרה, כי הוא יצא לערוך "גלות", כדי להרגיש את טעמה האמיתית של הגלות המרה, שאבותינו הרגישו אחרי החורבן, כאשר נלקחו בהמוניהם לרומי ונמכרו לעבדים. לאחר מכן הוא היה מופיע בפתח חדרו ערב תשעה באב, מוכן ומוזמן לקרוא את מגילת איכה.

גם הפעם נעלם רבי ברוך מאז תחילת תשעת הימים ואיש מחסידיו לא ראה אותו. האמת היא, כי גם אם היו רואים אותו לא היו מזהים אותו, יען כי הוא התחפש בבגדיו של בעל עגלה, והיה נוהג בעגלה וסוסים ברחבי המדינה. הוא לעולם לא התחפש אותו הדבר פעמיים, כדי להבטיח שאיש לא יזהה אותו. הפעם הוא העדיף את ההסוואה של בעל עגלה, משום שחש חולשה ברגליו. בהיותו עומד ליד העגלה שלו, כבעל עגלה לכל דבר, נגש אליו אציל פולני ושכר אותו לנסיעה, לעיר שהיתה במרחק של כ-שבעים ק"מ ממקום מגוריו של רבי ברוך. בעל העגלה המסווה עשה חשבון כי הזמן יספיק לו בדיוק להגיע לשם ולחזור לפני תשעה באב, כששרשותו עומד יום נוסף, למקרה של עיכובים כלשהם.

רבי ברוך יצא לדרך, כאשר לצידו האציל הפולני, הוא נסע בדרכים המאובקות, מתעלם בשקט מהערותיו העוקצניות של הנוסע שלו, נאנח עמוקות למראה המאמצים הגדולים, שהסוסים הוקנים עשו, כדי לסחוב את העגלה וסובל בשקט את קפיצותיה של העגלה, כאשר הגלגלים עלו על אבן, או שקעו בבוץ. הם בילו שני לילות בפונדקים שלצידי הדרך. מובן מאליו, שרבי ברוך "בעל העגלה" לא היה חדר כמו לאציל לשכב בו, אלא הוא נאלץ לישון על הקש באורווה, ליד הסוס שלו. הוא התעורר מוקדם והניח תפילין, מיד כאשר נראו קרני השמש הראשונות. בצורה כזו הוא היה מסוגל לצאת לדרך מוקדם בבוקר. שום דבר מיוחד לא קרה בדרכם אל העיר, זולת הקשיים ואי-הנוחות שהם בדרך כלל מנת חלקו של כל בעל עגלה.

אולם בלילה הראשון בדרכם חזרה, השתכר האציל בפונדק שבו התאכסנו, ולפני ששכב לישון פטפט באזני רבים על העסק הטוב שעשה בעיר. כרגיל במקרים כאלה היו נוכחים במקום אנשים, שרק חיכו להודמנות כזו, והיו "מוכנים" לטפל בנוסע העשיר ו"לשחרר" אותו מהכסף אשר בכיסו. למחרת בבוקר, כאשר רבי ברוך קם והעיר גם את הנוסע שלו, הוא נאלץ להלביש אותו במו ידיו ולשאת אותו אל העגלה, משום שהלה היה עדיין שיכור כלוט. מיד אחרי שעזבו את

משל ונמשל

כאשר רוצים לעורר את האדם

מן השמים

משל לקבוצת ציידים שכמעט הצליחו לתפוס שועל בלב היער, השועל שראה כי כלתה אליו הרעה, החליט להעמיד פני מת ושכב על הקרקע בלי לזוז וקיווה שהציידים יעזבו אותו לנפשו. אולם לציידים היו חשבון אחר אתו לגמרי, והשועל נחרד לשמוע כי אחד הציידים מתכוון לחתוך את זנבו, ומכיון שהבין כי אם חייו יקרים לו עליו לסבול את היסורים הללו באהבה, ולא לזוז בכלל על אף הכאבים הגדולים שיסבול מהחיתוך. אולם אם סבור היה שבכך תם, הענין טעה מאד כי הוא שומע ציד אחר שאומר, כי כעת הוא עומד לעקור אחד משיניו ושוב סבל השועל את יסוריו בדממה ובלית ברירה הבין כי אם ברצונו להיוותר בחיים ולהציל את נפשו, עליו לשתף פעולה וכן גם עשה לאחר שעקרו ממנו את השן, הוא שומע פתאום על המשך התוכנית כי עכשיו מתכוון צייד אחר להפשיט את עורו, ועכשיו הבין כי כעת מדובר במוות ודאי, ולכן קפץ והתחיל לרוץ, ועד שהציידים רצו לעשות לו משהו כבר היה הרחק משם בתוך היער. אמר השועל לעצמו חבל שנוכרתי לברוח רק אחרי שאיבדתי את הזנב ואת השן, לו הייתי עושה כן לכתחילה היו הללו עדיין בי.

והנמשל כאשר רוצים לעורר את האדם מן השמים, שולחים לו יסורים לסביבת החברים שלו, אם אינו מתעורר מזה, מגיעים היסורים עד אליו תחילה בדברים קטנים, ואם אינו שומע מגיעים אליו היסורים הקשים. לבסוף לא תהיה לו ברירה וישוב בתשובה שלימה, ואם כך כדאי לו לעשות ואת לפני שהוא מאבד את הדברים היקרים לו.

(ילקוט מעם לועז שמות תתת"ד)

"הבה נירה בו!" - הציע אחד הציידים, אולם ראש הקבוצה, אציל קשיש, סבר אחרת. הוא הציע, לקשור את בעל העגלה אל עץ ולחכות. "אם הוא באמת אחד מהשודדים, הרי שיבואו חבריו לעזור לו. ואם לא - שה' יעזור לו". "אכן יעזור לי ה'" - חשב רבי ברוך בלבו, לאחר שקבוצת הציידים עזבה אותו לנפשו.

הלילה ירד וביער לא היתה נפש חיה חוץ ממנו. רק הירח האיר קלושות מבעד לעצי היער העבותים. כנראה שעכשיו חצות הלילה - אמר לעצמו רבי ברוך, כאשר הירח היה בדיוק מעל לראשו ובדמעות חמות, שנגרו על לחיו, הוא החל לאמר "תיקון חצות", לזכר חורבן בית המקדש, דבר שהיה רגיל לאמרו כל לילה. ואכן מעולם לא הרגיש כל כך עמוקות את הצער העמוק של הגלות, כמו בשעה זו של צער ויסורים. כאילו כל היער הדהד עתה את קולו, כאשר אמר את פרקי התהילים, מעומק ליבו הנשבר. ומוזר, ככל שהמשיך באמירת התיקון, עם כל מילה נוספת, שבה התקווה וקנתה שביתה בליבו. היה זה כאילו כל עצי היער הצטרפו למקהלה אחת גדולה של מקוננים על חורבן בית המקדש וכאילו הירח והכוכבים מלמעלה מנסים לרמוז לו, שהנה הנה קרובה הישועה לבוא.

"היי אתה שם, חכה רגע!" - הקול הנמוך, שהפסיק את תפילתו של רבי ברוך, היה של האציל הזקן ראש קבוצת הציידים, שהתנגד קודם לכן שירו בו. רבי ברוך הביט לכיוון שממנו בא הקול וראה את האיש מתקרב אליו. כשהוא מלווה קבוצת אנשים. "רצייתי לראות מה קרה לך. איכשהו לא האמנתי שאתה זה היית מי ששדר את ידידינו הטיפש. בינתיים הם תפשו את השודדים בפונדק, שבו ביליתם את הלילה הקודם והם סיפרו לנו, שהידיד שלנו פיטפט על הסכום הגדול שהוא נושא עמו, בהיותו שתי. לכן חורתי הנה, כדי לעזור לך". מעומק לבו הודה רבי ברוך לה' על הישועה שבאה כהרף עין. האציל הזקן נתן לו סוס ובלווית אחד המשרתים שלו שלח אותו הביתה. היה זה מאוחר בלילה, כאשר רבי ברוך הגיע ומצא את חסידיו יושבים ומצפים לו. הם כבר כמעט שהשלימו עם הרעיון שהוא לא יבוא והנה שמעו קול פרסות סוסים ונכנס רבי ברוך כשלידו משרתו של האציל. באותו לילה אמרו רבי ברוך וחסידיו את מגילת איכה והקינות של תשעה באב, מתוך כוונות עמוקות, כפי שלא עשו זאת מעולם קודם לכן.

בשבת שלאחר תשעה באב, שבת "נחמו", התוועד רבי ברוך עם חסידיו ואמר להם: "עד מהרה ישלח לנו ה' את משיח צדקנו, שישחרר אותנו מהגלות. וככל שהלילה חשוך יותר, כך יאיר השחר באור יקרות".

צ'ין אדם לחברו

הנני מוחל וסולח לכל מי שהכעיס והקניט אותי או חטא כנגדי מסופר על הרה"ק רבי בן ציון אבא שאול זיע"א, שמימיו לא הלך לישון ובלבו קפידא על מישהו, מלבד פעם אחת, שבמקרה ההוא קרה, שאותו אדם שפגע בו לא צדק, אלא הוא צודק בטענות ובטרוניות שלו כלפיו, אבל כשהגיע לומר קריאת שמע שעל המיטה שאז אומרים "הנני מוחל וסולח לכל מי שהכעיס והקניט אותי או חטא כנגדי", לא לומר את התפילה הזו לא בא בחשבון. ואז ישב זמן רב עד שניקה מלבו כל טינה כלפי אותו אדם, ואז אמר את הריבונות של עולם כבכל יום.

יהודי, הוא זה שעושה עבור הזולת הגה"ח ר' אלי' ראטה זצ"ל היה אומר תדיר בשם הרה"ק ה"חזון איש" זיע"א "וויפל איד איז מען, וויפל מען טוט פאר א צוויטן". פירוש איך נמדדת כמות היהדות שבכל יהודי, לפי פועל ידו ומעשיו עבור הזולת.

להחיות נפש יהודי

פעם פגש הרה"ק ה"חזון איש" זיע"א אדם עצוב ומר נפש שישב בדד בפנית בית המדרש, הצדיק הבחין בו שהוא ממורמר מאד וביקש לשמוחו, וביקש מאותו אדם שישיר לו איזה ניגון, אותו אדם אורו עיניו ופתח מיד בניגון, וה"חזון איש" רקד לפניו לפי הקצב במנגינתו, ולאחר שסיים האיש

לנגן, אמר לו החזון איש במאור פנים, יישר כחך על שהחיית אותי היום בניגונך הנעים.

ענין עבודת המידות בישיבה

סיפר אחד מתלמידי החכמים בירושלים, שנכנס פעם אל הרה"ק רבי אהרן לייב שטיינמן זיע"א, ובפיו ההתלבטות להיכן לשלוח את בנו לישיבה גדולה, אחר שנודע כאחד העילויים בישיבתו, הוא החל להעלות צדדים בדרך הלימוד באופן זה או אחר, דיבר על ההספק, ועל מדת נסיונה של הישיבה וכו'. הפסיק אותו ראש הישיבה בשאלה - היכן עובדים יותר על המידות, ביררת? משראה שמושך הוא בכתפיו כמי שאינו יודע בדבר, אמר לו שיברר ענין עבודת המידות בישיבה, והיכן שעובדים על כך טוב יותר, לשם ישלח את בנו ויראה ממנו ברכה.

למה לא לעשות טובה ליהודי

מסופר: שנים רבות סירב הרה"ק רבי שלמה זלמן אויערבך זיע"א לעשות "חאלקה" במו ידיו לילדים בני שלוש. עד שיום אחד סיפר לו נכדו, שגם הרה"ק ה"סטייפלר" זיע"א סירב בתחילה לגזור את שער הפעוטות, והיה אומר שאינו ספר. אך יום אחד התרצה ואמר: "נו, טוב, למה לא לעשות טובה ליהודי". שמע רבי שלמה זלמן ואמר: "זה סיפור יפה. בלי נדר, גם אני מקבל על עצמי להסכים לעשות "חאלקה", כדי לעשות חסד."

תלולא דצדקיא

יום שבת קודש ט' מנ"א

הרה"ק רבי דוד פורקעס (תלמיד הבעש"ט הק' - תקל"ד)

הרה"ק רבי יעקב יצחק "החזוה" מלובלין ב"ר אברהם אליעזר הלוי (תקע"ה)

יום ראשון י' מנ"א

יששכר בן יעקב משבטי קה (ב"א ש"ח)

רבי דון יצחק אברבנאל ב"ר יהודה (אברבנאל עה"ת - רס"ח)

הרה"ק רבי נתן נטע שפירא ב"ר שלמה (מגלה עמוקות - שצ"ג)

הגה"ק רבי מרדכי בנעט אב"ד ניקלסבורג ב"ר אברהם (תקפ"ט)

יום שני י"א מנ"א

הרה"ק רבי הלל מפאריש ב"ר מאיר (תרכ"ד)

הרה"ק רבי יצחק בלאור ב"ר שלמה (תרס"ז)

יום רביעי י"ג מנ"א

הרה"ק רבי נתן נטע שפירא ב"ר שלמה (ה"מגלה עמוקות" - שצ"ג)

יום חמישי י"ד מנ"א

הרה"ק רבי צבי הירש מליסקא ב"ר אהרן (אך פרי תבואה - תרל"ד)

יום שי' י"ט מנ"א

הרה"ק רבי מאיר נתן ב"ר חיים האלברשטאם מצאנו (תרט"ו)

הרה"ק רבי אשר (השני) מקארלין ב"ר אהרן מסטאלין (תרל"ג)

הרה"ק רבי יעקב מראדזין ב"ר מרדכי יוסף (תרל"ח)

זכותם תגן עלינו ועל כל ישראל אמן

מצווה הלכות

מאת הרה"ג נמליאל הכהן רבטובין שליט"א
מח"ס "גם אני אדוך" רמזים וסיף התרים על המעשים.

תלמוד תורה (ט')

א) הרב שלימד, ולא הבינו התלמידים, לא יכעוס עליהם, אלא שונה וחוזר הדבר כמה פעמים עד שיבינו עומק ההלכה. (שו"ע יור"ד, סימן רמ"ו, סעיף י')

ב) כמה דברים אמורים שלא הבינו התלמידים הדבר מפני עומקו, או מפני דעתן שהיא קצרה, אבל אם ניכר לרב שהם מתרשלים בדברי תורה, ומתרפים עליהם, ולפיכך לא הבינו, חייב לכעוס עליהם, ולהכלימם בדברים כדי לחדדן. (שם סעיף י"א)

ג) לא יאמר התלמיד הבנתי, והוא לא הבין, אלא שואל וחוזר ושואל כמה פעמים, ואם יכעוס עליו רבו, יאמר לו רבי, תורה היא וללמוד אני צריך, ודעתי קצרה. (שם, סעיף י')

קרית קרעטשניף רחובות

טל': 052-7144471 מייל: sipureitzadikim@gmail.com

בחסות דפוס פוסטר

(פרינטופ במיתוג מחדש)

08-8422112 ההגנה 54 רחובות

P6422112@gmail.com

בחסות "דודי קאר"

הסוכן החרדי שלך להשכרת ומכירת

רכב בכל הארץ 052-7655-222